

LÁ THƯ MỤC VỤ

Trên chuyến hành hương Đất Thánh năm ngoái, từ Galilea xuống Jerusalem hai bên quốc lộ chạy dọc theo sông Jordan, phong cảnh toàn đồi trọc và núi đá, mãi đến Jericho tức cách Jerusalem 30 cây số mới thấy những farm trồng chà là dọc theo Sông Jordan là có màu xanh và sức sống. Phải tận mắt nhìn thấy những đồi trọc và núi đá của hoang địa vùng Judea mới thấy tại sao nước thật quý giá cho dân tộc Israel. Do đó ngay từ khi thành lập quốc gia Israel sau Đệ Nhị Thế Chiến, người Do Thái đã phải chiếm lại những vùng đất quan trọng trên thượng nguồn sông Jordan và vùng Bờ Tây của Sông Jordan để bảo vệ nguồn nước. Vì có nước mới có thể trồng trọt thực phẩm để nuôi sống mình trước khi nghĩ đến những chương trình khác để phát triển quốc gia.

Có nhìn thấy tận mắt sự khô cằn sỏi đá của vùng đất Judea chúng ta mới cảm nghiệm được lời cầu nguyện của Tiên Tri Isaia khi mong chờ Đấng Thiên sai: *‘Trời cao hỡi, nào gieo sương xuống, mây hãy đổ mưa, mưa đức công chính, đất mở ra đi cho nảy mầm ơn cứu độ, đồng thời chính trực sẽ vươn lên’* (Isaia 45:8). Lời cầu nguyện này là cảm hứng cho nhiều bài hát Mùa Vọng, và có một bài mà hầu như ai cũng biết và cũng là bài hát Mùa Vọng tôi thích nhất *‘Trời cao hãy đổ sương xuống, và ngàn mây hãy mưa Đấng chuộc tội...’* Khi bài này được hát lên chúng ta cảm thấy bầu khí Noel đã cận kề.

Đất đai trông khô cằn sỏi đá như vậy nhưng có một điều diệu kỳ là khi đi qua những đồi trọc và núi đá đó rồi, trên đường vào Jerusalem, tôi thấy những khóm hoa và những bụi cây nhỏ mọc đầy hai bên đường vì cách đó vài tuần đã có một trận mưa lớn đổ xuống nên hoa cỏ như vui mừng chen nhau mọc lên. Hình ảnh này làm nảy lên trong đầu tôi lời reo vang của ngôn sứ Isaia trong bài đọc I của Chúa Nhật Thứ Ba Mùa Vọng hôm nay *“Vui lên nào, hỡi sa mạc và đồng khô cỏ cháy, vùng đất hoang hãy mừng rỡ trở bông, hãy tung bừng nở hoa như khóm huệ, và hân hoan múa nhảy reo hò... Vì có nước vọt lên trong sa mạc, khe suối tuôn ra giữa vùng đất hoang vu. Miền nóng bỏng biến thành ao hồ, đất khô cằn có mạch nước trào ra”* (Isaia 35:1-2; 6-7). Đó là niềm vui bùng lên sau những tháng ngày hoang địa khát nước được những hạt mưa đổ xuống tràn trề.

Tất cả các bài đọc của Chúa Nhật tuần này đều nói lên niềm vui vì ơn cứu độ đã đến gần do đó nó được gọi là Chúa Nhật Mừng Vui Lên (Gaudete Sunday). Chúng ta thấp ngọan nên thứ ba, ngọan nên màu hồng, và phạm phục Phụng Vụ cũng màu hồng, vì màu hồng là màu làm bớt đi mảng tối của màu tím sấm hối, nói lên niềm vui của ơn cứu độ đã đến gần. Nó nhắc nhở chúng ta màu của bầu trời lúc sáng sớm khi bình minh vừa ló dạng cuối chân trời. Lúc đó chân trời có một màu hồng nhạt rồi chuyển dần qua màu đỏ hơn và sáng hơn khi mặt trời dần lên cao. Đối với các Ki-tô hữu, đời sống cũng giống như một “bình minh dài”, và chết là bước vào miền ánh sáng, vào “ngày vĩnh cửu” của sự sống đời đời. Đó là lý do tại sao Chúa Nhật tuần này còn được gọi là “Chúa Nhật Hồng”.

Màu hồng là màu chỉ niềm vui và sự lạc quan. Chúng ta thường nói những người lạc quan yêu đời là người nhìn đời bằng cặp kính màu hồng. Nhưng chúng ta cần phân biệt giữa niềm vui (Joy) và hạnh phúc (happiness) vì niềm vui không phải là hạnh phúc, cũng không phải là sự bằng lòng thỏa mãn. Niềm vui là một điều hết sức to lớn xảy ra khi chúng ta chứng kiến việc Thiên Chúa đã thực hiện trong gia đình chúng ta, trong cộng đoàn chúng ta và trong thế giới chúng ta. Đó là điều Tiên Tri Isaia nói đến ở cuối bài đọc I *“Bấy giờ mắt người mù sẽ nhìn thấy, và tai người điếc sẽ được nghe. Bấy giờ người què sẽ nhảy nhót như nai, những người được Chúa cứu chuộc, sẽ trở về, và đến Sion với lời khen ngợi; và trên đầu họ mang hoan hỉ triền miên, họ sẽ được vui mừng khoái trá, họ sẽ không còn đau buồn; rên xiết sẽ trốn xa”*. Như thế niềm vui sẽ bật lên bất cứ lúc nào chúng ta thấy Thiên Chúa cho mắt những người mù lòa không nhìn thấy chính họ, không nhìn thấy người khác, không nhìn thấy Thiên Chúa được mở ra; cho những người có đôi chân không bao giờ đứng vững trên đường ngay nẻo chính được vững mạnh lại; cho tai của những người không nghe thấy tiếng lương tâm và tiếng Chúa được mở ra; và cho những người bị chết và bất lực trong đồng tội được chỗi dậy trong đời sống mới.

Và niềm vui cũng sẽ bật lên khi chúng ta để Chúa thực hiện công việc của Ngài qua chúng ta, vì khi chúng ta trở thành khí cụ của Chúa, Ngài cũng sẽ có thể làm cho những người mù chân lý sáng mắt ra, cho những người điếc tiếng lương tâm nghe rõ lại, cho những người què quặt đức tin được đứng vững trên đôi chân của mình, và cho những người bỏ đạo trở về. Tạ ơn Chúa những việc kỳ diệu đó đang xảy ra trong cộng đoàn chúng ta. Ước gì chúng ta tiếp tục là những khí cụ trong bàn tay của Chúa, để qua chúng ta niềm vui ơn cứu độ được trao ban cho tất cả những người chúng ta gặp gỡ mỗi ngày.

Lm Nguyễn Mộng Huỳnh